

Motion till riksdagen 2007/08:K270

av **Gunilla Wahlén (v)**

Spridande av aska på annan plats än griftegård

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att begravningsförordningen bör medge att ansökan och tillstånd att sprida aska på annan plats än griftegård kan sökas innan personen själv är avliden.

Motivering

Det blir allt vanligare att personer har en uttrycklig önskan att efter sin död och kremering få askan spridd över en plats som betytt något för dem under livet. De vanligaste önskemålen är att askan ska spridas i en sjö, i havet eller vid en speciell plats i ett vackert naturområde (Pensionärernas Riksförbunds tidskrift nr 7/06). I dag sker spridning av aska utanför griftegårdarna i knappt en procent av jordfästningarna, vilket är en relativt låg nivå jämfört med en del andra länder i Europa. Spridning av aska är omgärdat av många restriktioner. Troligtvis skulle fler få sin önskan uppfylld om det svenska regelverket klargörs och förbättras.

Ansökan om tillstånd görs hos länsstyrelsen och regleras enligt 30 § begravningsförordningen (1990:1147). Länsstyrelsens bedömningar kan se mycket olika ut eftersom regelverket lämnar utrymme för enskilda tolkningar. Spridning av aska måste ske på avskild plats, det får ej ske för nära stranden om askan ska spridas i vatten. Det går inte att få askan spridd på en sommarstugotomt om den inte ligger långt ifrån annan bebyggelse. Markägares tillstånd måste alltid finnas. Spridningen måste ske under värdiga former, bevitnas och intygas av två personer. Detta är rimliga regler men tyvärr kan den enskilde personen inte själv ansöka om och få ett tillstånd beviljat utan det är den avlidnes anhöriga som ska sköta hela ansökningsförfarandet efter dödsfallet.

Fel! Okänt namn på

Länsstyrelsen är förhindrad att pröva en ansökan om tillstånd som gjorts av samma person som ansökningen avser. Enligt begravningsförordningen 32 § ska ansökan göras av den som ordnar med gravsättningen. Detta kan skapa problem eftersom de anhöriga riskerar att få sin ansökan avslagen och därmed inte kan tillgodose den avlidnes önskan. Andra vill själva planera och organisera vad som ska hända med deras kvarlevor och hur begravningsceremonin ska gå till. Det kan vara så att man inte har någon nära anhörig som man vill eller kan diskutera dessa frågor med. Det kan också vara så att den närstående av religiösa eller andra skäl inte är beredd att följa den avlidnes vilja.

För att man själv ska tillförsäkra sig om att en prövning om tillstånd görs måste man anlita juridisk hjälp, t.ex. en advokatbyrå, som då har uppdraget att bevaka personens intressen och yttersta vilja. Detta medför ett problem, då alla inte har den ekonomiska möjligheten att göra så. Begravningsförordningen behöver därför ses över och förbättras så en person kan ansöka om tillstånd och få den prövad innan hon är avliden. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Stockholm den 1 oktober 2007

Gunilla Wahlén (v)